2025.12.14. 3. Advent

Köszöntés: A tökéletes szépségű Sionon ragyogva jelenik meg Isten. 3 Jön a mi Istenünk, nem hallgat.

Olvasmány: Lk3,1-20 1 Tibériusz császár uralkodásának tizenötödik évében, amikor Júdea helytartója Poncius Pilátus volt, Galilea negyedes fejedelme Heródes, Iturea és Trakhónitisz tartományának negyedes fejedelme Heródes testvére, Fülöp, Abiléné negyedes fejedelme pedig Liszániász volt, 2 Annás és Kajafás főpapok idején szólt az Úr Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában.

3 Ő pedig bejárta a Jordán egész környékét, és hirdette a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára, 4 ahogyan meg van írva Ézsaiás próféta beszédeinek könyvében: „Kiáltó szava hangzik a pusztában: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit! Ézs 40,3-5

5 Minden völgyet töltsetek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el, legyen a görbe út egyenessé, a göröngyös simává: 6 és meglátja minden halandó az Isten szabadítását.”

7 A sokaságnak tehát, amely kiment hozzá, hogy megkeresztelkedjék, ezt mondta: Ti viperafajzatok! Ki figyelmeztetett titeket, hogy meneküljetek az eljövendő harag elől? Mt 12,34; 23,33

8 Teremjetek hát megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne kezdjétek azt mondogatni magatokban: A mi atyánk Ábrahám! Mert mondom nektek, hogy Isten ezekből a kövekből is tud fiakat támasztani Ábrahámnak.

9 A fejsze pedig már a fák gyökerén van: ezért minden fa, amely nem terem jó gyümölcsöt, kivágatik és tűzre vettetik. 10 A sokaság pedig megkérdezte tőle: Akkor hát mit tegyünk? ApCsel 2,37 11 János így válaszolt nekik: Akinek két ruhája van, adjon annak, akinek nincs, és akinek van ennivalója, hasonlóan cselekedjék!

12 Vámszedők is mentek hozzá, hogy keresztelje meg őket. Ezek szintén megkérdezték tőle: Mester, mit tegyünk? Mt 21,31-32 13 Nekik ezt mondta: Semmivel se hajtsatok be többet a megszabottnál!

14 Megkérdezték tőle a katonák is: Mi pedig mit tegyünk? Nekik ezt felelte: Senkit ne bántalmazzatok, senkit meg ne zsaroljatok, hanem elégedjetek meg a zsoldotokkal!

15 Mivel a nép reménykedve várakozott, és szívükben mind azt fontolgatták, vajon nem János-e a Krisztus, 16 János így válaszolt mindenkinek: Én vízzel keresztellek titeket, de eljön az, aki erősebb nálam, és én arra sem vagyok méltó, hogy saruja szíját megoldjam: Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket, 17 kezében szórólapát lesz, és megtisztítja szérűjét: csűrébe hordja gabonáját, a pelyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel.

18 Sok másra is buzdította őket, és hirdette az evangéliumot a népnek. 19 Amikor pedig megintette Heródes negyedes fejedelmet Heródiásért, a testvére feleségéért, és minden gonosz tettéért, Heródes Mt 14,3-4 20 mindezt még azzal tetézte, hogy börtönbe csukatta Jánost.

Alapige: Lk 3,10-14; 18-20 10 A sokaság pedig megkérdezte tőle: Akkor hát mit tegyünk? ApCsel 2,37 11 János így válaszolt nekik: Akinek két ruhája van, adjon annak, akinek nincs, és akinek van ennivalója, hasonlóan cselekedjék!

12 Vámszedők is mentek hozzá, hogy keresztelje meg őket. Ezek szintén megkérdezték tőle: Mester, mit tegyünk? Mt 21,31-32 13 Nekik ezt mondta: Semmivel se hajtsatok be többet a megszabottnál!

14 Megkérdezték tőle a katonák is: Mi pedig mit tegyünk? Nekik ezt felelte: Senkit ne bántalmazzatok, senkit meg ne zsaroljatok, hanem elégedjetek meg a zsoldotokkal! 18 Sok másra is buzdította őket, és hirdette az evangéliumot a népnek. 19 Amikor pedig megintette Heródes negyedes fejedelmet Heródiásért, a testvére feleségéért, és minden gonosz tettéért, Heródes Mt 14,3-4 20 mindezt még azzal tetézte, hogy börtönbe csukatta Jánost.

János készíti elő az Úr útját. Krisztusét. S mikor most adventünk van, akkor mi is készülünk, hogy karácsony ne csak külsőleg legyen ünnep, hanem belsőleg is. Hiszen a mostani példák is jól mutatják, hogy ez inkább egy belső út, döntések és elhatározások sorozata.

Akinek két ruhája van, adjon annak, akinek egy sincs. Akinek ennivalója az is hasonlóan. Azt mondjuk erre idegen szóval, hogy szolidaritás. Segítség. A nincstelennek segíteni. Ezt teszi maga a diakónia is, s mondhatjuk, hogy a keresztyénségnek az egyik alappillére a diakónia. A szeretet szolgálat, hogy észre vegyük a másikat, akinek segíteni kell.

Amit szeretnétek, hogy veletek cselekedjenek, ti is úgy cselekedjetek. S erre érdemes magunkat emlékeztetni. S ezt teszi János is. Mert ez akkor is és mai nagyon fontos alapja a hitünknek.

A másik csoport a vámszedők, akik megkeresztelkedés után megkérdezik, hogy mit tegyenek? Nos csak annyit hajtsatok be, amennyi meg van szabva. Nem többet. Nem kell az embereket lehúzni, egy mai fiatalosabb magyar szóval élve. Az akkori korban nem is szerették a vámszedőket. Pont azért, mert általában valahogy mindig többet vettek el annál, mint ami elő volt írva. Jézust is kritizálják, hogy bűnösökkel együtt eszik, pl. vámszedőkkel.

S mennyire mai ez a példa is. Csak annyit kell behajtani, ami előírt, ami kell. Szabályok, rendszerek. Nem többet. Nem lehúzni az embereket.

Aztán itt vannak a katonák is, akiknek az a válasz, hogy elégedjenek meg a zsoldjukkal. Rengeteg háborúban feltárták már hogy milyen borzalmas fosztogatásokat, meg erőszakot követtek el katonák, hogy így is romboljanak, így is lelkileg terrorizálják a civil lakosságot is.

Elég csak Bucsára gondolnunk, ahol orosz katonák civileket mészároltak le.[1] Vagy ott van Szudán amiről nem annyira beszélünk, de több civilt mészároltak le mint Gázában vagy Ukrajnában, csak távolabb van ezért nem annyira foglalkoznak vele a

[1] https://telex.hu/belfold/2025/02/21/ukrajna-magyar-nemzet-bucsa-nepirtas-racz-andras 2025.12.10.

mi médiumaink.[2] De igazából szinte minden háborúban elkövetnek ilyen borzalmakat, amelyeket emberiség ellenes bűntettnek is szoktak nevezni. Pedig van genfi egyezmény, ami rendelkezik a háború szabályairól.[3] De mégis újra és újra emlékeztetnünk kell magunkat arra, hogy a fegyveres erő az felelősséggel is jár.

Nem kis felelősséggel. Hatalmassal. Legyen szó rendőrségről vagy hadseregről.

Három különböző csoport, akik a kérdéseikkel Jánoshoz fordulnak miután keresztyénné lesznek. Szép példa ez arra, hogy a társadalom, a közösség legkülönbözőbb tagjai is jönnek és az életük kérdéseire választ keresnek. Hiszen bármilyen munkája van valakinek, bármivel is foglalkozik, azért mégis felmerülnek olyan helyzetek amikor kérdés van, amikor dönteni kell, amikor nem tudjuk hogy most akkor merre.

Manapság is teszünk fel ilyen kérdéseket, a döntéseinknél számít az, hogy milyen meggyőződés áll amögött, amit teszünk és mondunk. Számít, hogy miként éljük meg a helyzeteket amelyek nagyon sokfélék lehetnek.

S ilyenkor persze olvashatunk a Bibliában, aztán találunk szakaszokat, vagy teológiai szakirodalmat vagy kegyességi irodalmat, de néha azért jó egy jó szó, ami segít. Akár egy kérdéssel, akár a meghallgatással. Merthogy abból ért az ember. Szoktuk mondani. Szóból.

Mert persze a szó elszáll, de azért vannak szavak, amelyek az emberben megmaradnak. Biztos vagyok benne, hogy mi is fel tudnánk idézni a sok év távlatából egy olyan prédikációt vagy beszélgetést, ami a mai napig ott van bennünk, hatott ránk, formált minket.

János mikor megkereszteli ezeket a felnőtt embereket, akkor így szól nekik. Próbál választ keresni és adni a kérdéseikre. Vagy inkább irányt, hogy merre kéne elindulni.

A három példában: a másik a nincstelen felebarát segítsége, az emberre bízott munka tisztességes elvégzése, s hogy a hatalommal, amit kaptunk ne éljünk vissza.

---

[2] https://24.hu/kulfold/2025/12/13/muholdfelvetel-nepirtas-darfur-szudan-al-fashir-yale-humanitarius-kutatocsoport/

[3] https://www.arcanum.com/hu/online-kiadvanyok/Lexikonok-magyarorszag-a-masodik-vilaghaboruban-lexikon-a-zs-F062E/g-gy-F0973/genfi-egyezmenyek-F0982/

Mai napig is útmutató, sőt példa értékű irányok ezek. Nekünk is. De János ugye tovább megy és azt mondja, hogy ő csak előkészítő. Annak az útját készíti elő, akit vár a világ. Megváltót, Messiást.

Jézus Krisztust.

S talán az adventi készülésben mi is kicsit előkészülünk. És nemcsak külsőleg, de azért belsőleg is érdemes. Talán ezt a három kérdéskört is érdemes feltenni. A segítség, tisztesség és a hatalom kérdését. Hogy mi, hogy éltünk és élünk ezekkel. Hogy miként bánunk velük, hogy mit tanultunk és tanulunk abból, amire hív minket a jánosi szó is, meg oly sok meghallgatott prédikáció, bibliaóra, beszélgetés, hittan, és tapasztalat.

S ennek fényében vajon, hogy készülünk az ünnepre? Krisztus eljövetelére?

A szakaszunk végén aztán van egy olyan zárás, aminek megint sok vetülete van. Hiszen János kritizálja az uralkodót, Heródes Antipászt. Keresztelő János Heródest bűnbánatra szólítja fel, amiért feleségül vette Heródiást, Fülöp a testvére feleségét. No meg a többi gonosz tette miatt. Lukács nem ismétli meg Heródes házasságának részleteit, sem János ellen elkövetett bűnét. Itt egyszerűen csak a bebörtönzésre utal. Később majd beszél János vértanúságáról, de csak közvetve, megtörténte után. Ugyanis Heródes később lefejeztette.

Ugye mennyire mai ez is? Van egy diktátor egy önhitt uralkodó személy, aki nem bírja elviselni, ha kritizálják, ha bűnbánatra szólítják fel, vagy számonkérik. S itt megint sorolhatunk neveket, kormányokat, meg országokat, ahol bebörtönzik vagy üldözik azt az újságírót, aki felkérdezi a hatalmat, vagy az ellenzéki politikust koholt vádakkal, vagy lejáratják a médiában, de persze olyat is látunk hogy valakit baleset ér, vagy más módszerrel teszik el az útból.

Másabbak manapság a nyílt tényleges vagy verbális kivégzések, mint az János idejében volt. De manapság is, az igazságosság, becsületesség és a hatalommal való bánás útjára kell figyelmeztetni azt is, aki hatalmat gyakorol.

Ez az egyháznak az úgynevezett prófétai tiszte. Hogy kritikát gyakoroljon, hogy eddig és nem tovább, hogy szálljon magába a hatalom, és akkor sorolhatjuk a témákat a

mulasztásoktól és a korrupciótól kezdve a borzasztó bűnökig, amik generációkat tesznek tönkre.

Merthogy ez is az Úr útjának készítése. Hogy ne csak magunkban, ne csak a saját dolgainkban készüljünk. Hiszen minden, amit mondunk, teszünk annak hatása van kifelé is.

A világban is. A közösségben is. Lehet, hogy csak a családunkban, lehet hogy csak a munkahelyünkön, vagy a baráti körben, de ezek is fontosak. Hiszen az Úr eljövetele nemcsak nekünk szól, hanem mindenkinek. S lehet hogy ránk csak kevés van bízva, de ott hathatunk.

Adja meg hát az Örök Isten, hogy tudjunk készülni befelé, a magunk dolgaival számot vetve, s a közösségeinkben egyaránt. Ámen.

Isten gazdag áldását kívánva,

Kádas Richárd